

סמ"ר כהן רונן

5197682

בן מזל ועזרא

נולד ב- כ"א חשוון תשל"ז 14.11.1976

התגייס לצה"ל ב- 26.3.1995

שרת בפלוגת החה"ן

נפל ב- ז' אב תשנ"ז 10.8.1997

בהיתקלות עם מחבלים.

כהן, רונן

בן מזל ועזרא. נולד ביום כ"א בחשוון תשל"ז (14.11.1976) בכוכב מיכאל, אח לניר וטל. ילד עליו ואהוב, זהוב תלתלים, עם ג'ינג'ים על הפנים וחיוך שובב. רונן החל את לימודיו בבית-הספר היסודי ניצן במועצה האזורית חוף אשקלון, המשיך בחטיבת-הביניים קריית חינוך שער הנגב ושנתיים לאחר-מכן המשיך בבית-הספר החקלאי כפר סילבר, במגמת ארץ-ישראל. כבר בשנות לימודיו הראשונות הקסים את מוריו בחיוכו, בכושר דיבורו, במחברותיו המסודרות והמקושטות להפליא. תמיד שיכנע שהוא צודק ועמד על שלו עד שהשיג מה שרצה. בבית-הספר התיכון היה מקובל ואהוב על כולם, תיפקד כסניגור לתלמידים במאבקים ובוויכוחיהם עם המורים או עם ילדים אחרים ושימש כ"כותל" לחבריו בכיתה. רונן אהב לטייל כשהוא נוהג בטרקטורו שלו, ערך מסעות ונהג לגלוש בחרמון מדי שנה.

בשלהי חודש מרס 1995 התגייס רונן לצה"ל בהחלטה לשרת בגולני בעקבות אביו, והתנדב ליחידת החבלה של גולני - החה"ן. כבר בתחילת הגיבוש נקע את רגלו והועלה על אמבולנס ונקבע שלא עבר את הגיבוש. רונן התעקש, התחמק מהטיפול הרפואי, המשיך את הגיבוש וסיימו בהצלחה. לאחר סיום המסלול וקורס מפקדי כיתות קיבל את סיכת החה"ן שכה רצה בה. רונן שירת בפלוגת החה"ן של גולני במשך שנתיים וחמישה וחצי חודשים. במהלך תקופה זו שירת שלוש פעמים בלבנון, במוצב ריחן שבצפון רצועת הביטחון. לפני הקו השני עבר קורס נהגי נגמ"חונים ובתפקיד זה עבר את הקו.

רונן נפל בקרב בלבנון ביום ז' באב תשנ"ז (10.8.1997), באזור מוצב ריחן שבגזרה המזרחית באזור הביטחון בדרום לבנון, במהלך היתקלות עם חוליית מחבלים. רונן התעקש לצאת לפעילות יחד עם חבריו לצוות. הם התקדמו בדרך סבוכה ומפותלת והתכוונו למארב, כאשר נתקלו בחוליית מחבלים, שהצליחה לחדור בין הכוחות הפרושים בשטח. רונן נורה מטווח קצר ונהרג מיד. בן עשרים היה בנפלו. הוא הובא למנוחת עולמים בבית-העלמין בכוכב מיכאל. הותיר הורים ושני אחים.

היתקלות קטלנית לחיילי צה"ל

נהרג בלבנון:
סמ"ר רונן כהן

"הוא כל כך רצה

להיות בגולני"

פעמיים עלה סמ"ר רונן כהן (20) ממושב כוכב-מיכאל שליד שדרות עם חבריו מ"גולני" ללבנון. פעמיים שב מלבנון בריא ושלם אל משפחתו הדואגת - הוריו מזל (45) ועזרא (47) והאחים ניר וטל. בפעם השלישית השיג אותו המוות.

שלשום נהרג רונן בהיתקלות עם מחבלים באיזור כפר חונה, בגזרה המזרחית באזור הביטחון בדרום-לבנון. רונן נפצע בהיתקלות, טופל בשטח ומת לאחר דקות אחרות.

ולפני כשנתיים התגייס ל"גולני". במסגרת שירותו בפלוגת ההנדסה של "גולני" עלה רונן פעמיים ללבנון. "בכל פעם שהוא היה בלבנון, המשפחה הייתה מודאגת ונמצאה בחרדה. הוא היה מתקשר ואומר: 'אל תדאגו, הכל בסדר'. תמיד ניסה להרגיע", אמרה אתמול בעצב כבר סמדר, קרובה משפחה. "תמיד כשירד מלבנון, נשמו בני המשפחה לרווחה".

ביום שני שעבר היה רונן בבית ונפרד מכולם לפני עלייה נוספת ללבנון. בסוף השבוע הוא התקשר הביתה ושוחח עם אימו. "אל תדאגו, אני בסדר גמור", אמר לה. "בימים הקרובים לא

"אני לא מאמינה שהוא מת, אני רוצה לראות אותו", אמרה בככי האם מזל. "לא מגיע לו למות ככה, חבל על חיים צעירים שהתבזבזו ככה בלבנון".

שלשום, סמוך לחצות, התרפקו נציגי קצין העיר על דלתה של משפחת כהן והודיעו להורים על מותו של הבן רונן, חייל פלוגת ההנדסה של "גולני". מאז נעשים מאמצים לאתר את האח הגדול ניר, המטייל בארצות-הברית, ולמסור לו את הבשורה המרה.

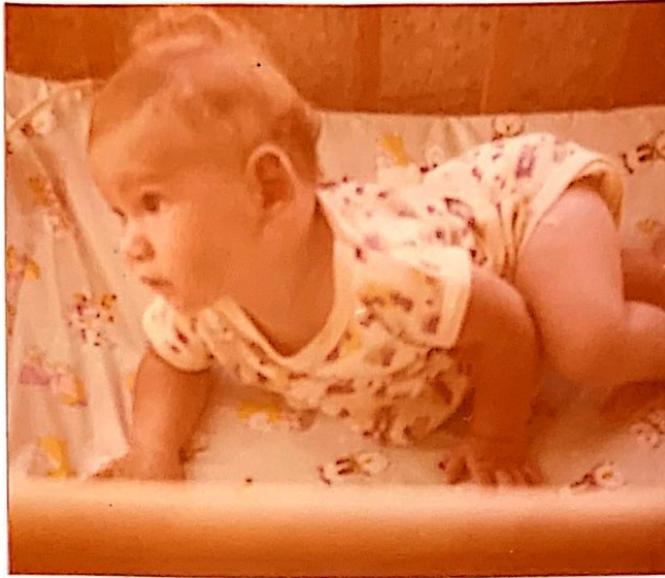
רונן נולד כמושב כוכב-מיכאל. הוריו, מוטיקי המושב, הם בעלי חממת פרחים. הוא התחנך בבת-הספר כפר-סילבר ושער-הנגב

אוכל להתקשר, אתקשר כשאחזור למושב". האם - כמו תמיד - ביקשה ממנו שישמור על עצמו. אתמול היתה האווירה בבית משפחת כהן קשה מאוד. המאמצים לאתר את האח בארצות-הברית נמשכו ואל הבית ודמו חברים, מכרים וקרובים, מסרבים להאמין שרונן נהרג. הוא היה ילד מקסים, מלח הארץ. הוא אהב לרכב על טרקטורונים ועל אופנועים, היה ילד טוב, נפש טובה שראגה לכולם. הוא תיכנן להשתחרר מצה"ל ולטייל ברחבי העולם, אמרה אתמול הקרובה סמדר.

בשלב זה טרם הוחלט על מועד ההלוויה. המשפחה מחכה עד האח ניר יאתר ויגיע לישראל.

רוגן בילדותו

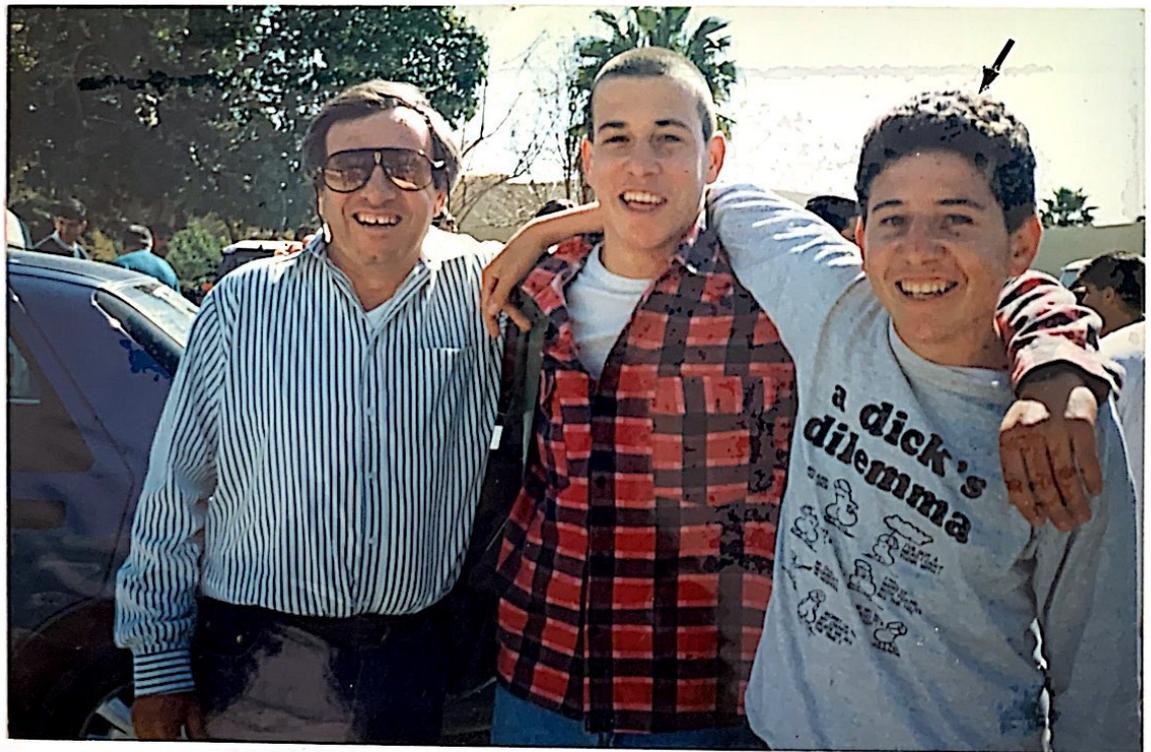

רוֹנָן בְּבֵר הַמְצוּוּהָ

רוֹנֵן עִם הַמִּשְׁפָּחָה

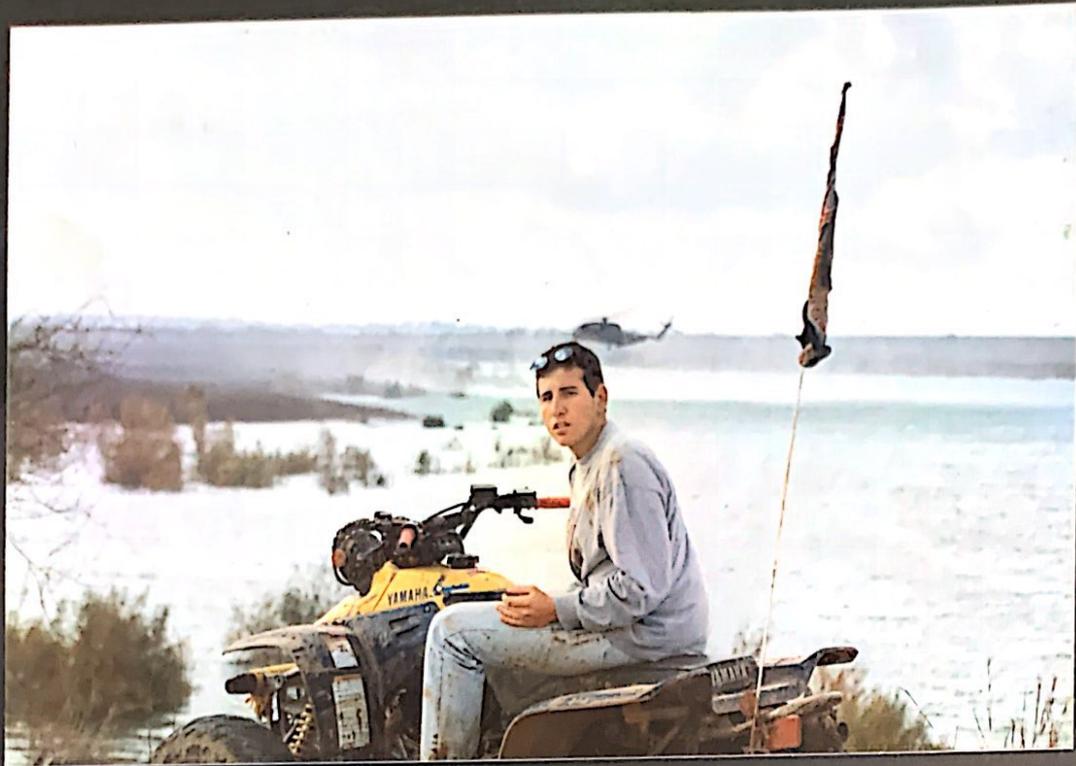

תחביביו של רונן

טרקטורונים

סקי

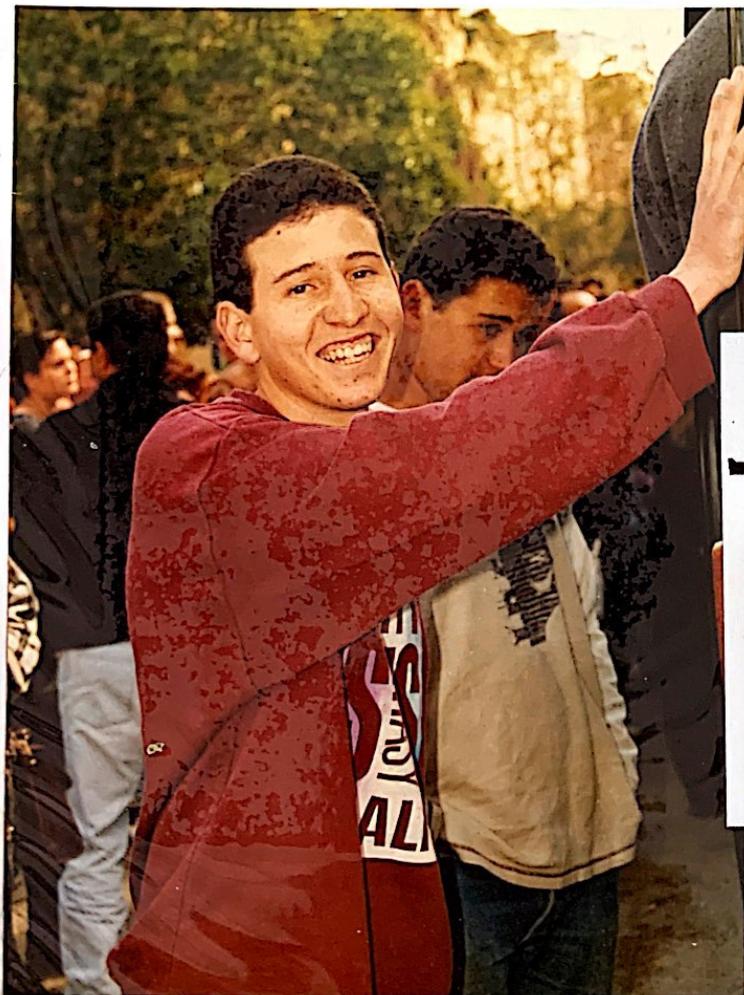

רונו הולך לצבא

אומרים שפרחים

הם סימן ליופי וחק

והדר

אז למה אצלך
הם נראים לי תמיד
עצובים
ושקטים
ושוקטים...

רוֹנֵן עֵם

חבריו לצבא

רוֹנֵן

לוחם אמיץ, חבר אמת.
אני עדיין לא מעכל.

אני לא מעכל ששוב לא נצחק, נכאב, נדבר ונחלוק חוויות כבעבר
אין לי יותר מידי מה לומר שחייב להאמר.
כול המילים והרגשות מתקמטים ומתגלגלים סביב כעיסת נייר
שהושלכה לתהום העמוקה שנפערה - ומעל לכול עומד הכאב
חזק, איתן וגדול צוחק על כולנו וחודר ללב כחץ מורעל
נראה כי אין דבר העומד בדרכו.

אני עדיין לא מעכל.

הרי רק לפני יומיים שלושה, כשהייתי אובד עצות,

ניצב מול משימה לחוץ אימים כי אין לי מושג מאיפה להתחיל
ומה לעשות - הושטה לעברי יד מרגיעה ותומכת - לבנה וצחורה כיד מלאך,
ועוזרת לי בכל קשיי - ידו של רוֹנֵן תמיד אפשר לסמוך עליה שתהיה
בסביבה.

אני עדיין לא מעכל.

הרי רק אתמול שכבנו יחד במארב, מביטים יחדיו בשממה הריקנית
הנצחית והשלווה הזו, תומחים יחדיו אם זו לא אשליה שאננית, ולפתע
באה התשובה - יד שטנית צצה משום מקום וניתצה את האשליה.
צרוך כדורים קצר ביקע את השקט וקימט את המציאות מול עיננו.
ואז בא הכאב ההוא, הבלתי - מנוצח חדר את הלב ונדמה כאילו תפס
שם מקום של קבע.

רוֹנֵן,

אתה תמיד תמלא פינה מיוחדת בלבבות כולנו.

תמיד יהיה לנו חריץ קטן בלב - כואב קמעה ומזכיר את שלעולם לא
נשכח - מסלול שלם של חוויות, כאבים, הצלחות, דאגות, סיפוקים
ואכזבות שעברנו יחדיו.

לעולם אתה חלק מאיתנו ולאיפה שנלך ניקח אותך עימנו.

אוהבים וזוכרים לעולם -

צוות גיא מרץ 95 ומשפחת גולני כולה.

אני הולך לבכות לך
תהיה חזק למעלה
געגועי
כמו דלתות שנפתחות בלילה

לנצח אחי
אזכור אותך תמיד
ונפגש בסוף אתה יודע
ויש לי חברים
אבל גם הם כבים
אל מול אורך המשגע

כשעצובים הולכים לים
לכן הים מלוח
וזה עצוב
שלהחזיר ציוד אפשר
לא געגוע

לנצח אחי
אזכור אותך תמיד
ונפגש בסוף
אתה יודע
ויש לי חברים
אבל גם הם כבים
אל מול אורך המשגע

וכמו הגלים אנחנו מתנפצים
אל המזח אל החיים

קווים לדמותו של רונן

בכ"א מרחשון תשל"ז, נולד ילד זהוב תלתלים, עם חיוך רחב רחב, שכל "המבינים", אמרו שזו רק עיוות. דעו לכם, זה היה חיוך. חיוך נצחי של הנאה ואושר.

האמה והקמיצה נכנסו מיד לפה, זו הייתה שנים רבות, התנועה המאפיינת של רונן. שתי אצבעות בפה וביד השניה שתי אצבעות מסלסלות תלתל בראש.

על השם רונן עזרא ומזל לא חשבו הרבה, ואיך קלעו בול!!!
כשמו כן הוא : שמח ועליו, צוהל ורן, שש וטוב לב.

ילד מאושר שגדל בין ניר הבכור וטל הינוקא, ילד "סנדוויץ" במיקום, אך לא בתחושה ובהרגשה.

כי איך אפשר לגדול אחרת, עם סבא אליהו כזה וסבתא שמחה כזו שהם גדולים מהחיים שיבדלו לחיים ארוכים ובריאים ועם סבא משה ז"ל שתמיד שמח וצהל, והיה גאה כל כך במשפחה המאוחדת שצמח. הורים ואחים שתמיד דואגים, עוזרים, תומכים וממש חונקים מאהבה.

ילד שגדל במשפחה שבכל המפגשים המשפחתיים, והם היו רבים רבים, היו צחוקים וכיופים והשתוללויות של ממש.

המפגשים כללו (מלבד האוכל המאוד טעים של סבתא) מלחמת כריות עם הדודים והסבים, ההורים ובני הדודים.

מלחמות שלג בחרמון, שמאוחר יותר הפך לתחביב משפחתי של סקי.

מלחמות מים באגמים, בימים ובברכות שהפכו אחר כך לטיולי שייט אבובים וקאייקים.

המלחמות האלה תמיד היו הנאה וחוויה, שיצאנו מהן תמיד בשלום ואהבה!!! אבל במלחמה, בלבנון היית חייל, ושם נלחמת נגד אויב קשה ואכזר ומשם לא שבת והתחושה קשה כואבת ואינה מניחה.

כשברא אלוהים יצורים בעולם 120 הוא היקצה לאדם. לגביך הוא החליט שזה יותר מדי, הוא השאיל אותך עבורנו לתקופה קצרה קצרצרה. תקופה שהיתה מלאה בריגושים וחוויות, שידענו כולנו להנות מכל כך הרבה מצבים, דברים ותכונות שלך, שקצרה הירייה מלמיינם.

כשמלאו לך 11 חודשים, הגיע נשיא מצרים, סאדאת, לישראל. כולנו עצרנו את הנשימה, כולנו היללנו לשלום והיינו בטוחים שמנהיגי האזור האחרים יגיעו בעקבותיו.

היה ברור לכולנו, שאתם, הדור שלכם, כבר לא ילחם. (אולי תתגייסו לצבא, אבל על מלחמה או לחימה כבר ויתרנו במחשבה)

סליחה רונן, שבקשה זו שלנו, לא התגשמה. שעלך של זית עדין לא נישא בפי יונה.

כל מי שנמצא פה, יודע עליך, מוקיר אותך ומכיר אותך מזוויות שונות באופי, בזמני הפנימי והחיצוני. אז מה אני עוד יכולה לחדש ולספר? שהיית יחיד ומיוחד ועכשיו אתה מלאך? ...

חלפו שנים
חלפו שנים
תחלוף שנה
וצור שנים.

ואתה רונן קליפנו תחרט
צציר, תוסס, חי וצרני.
אלא קמט בפנים
ולא שיצר שיה ברצמה.

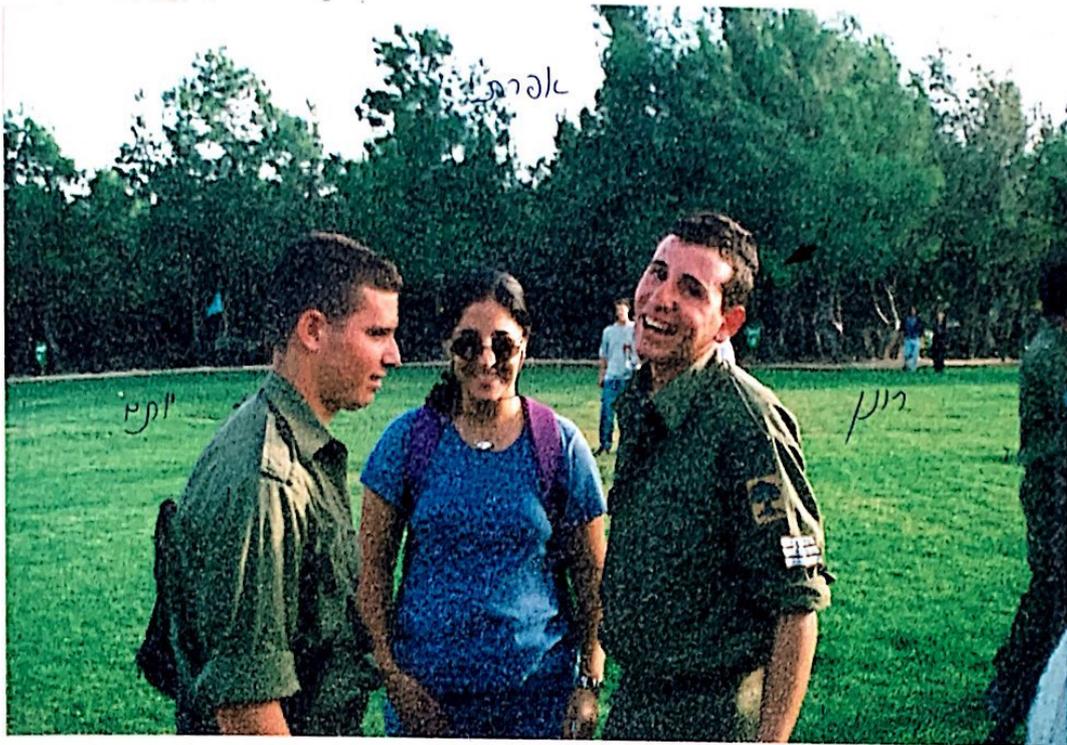
תמיד בצנינים מאירות
ושפתיים מחייכות,
ואתה שאף של: "יש כמה לצבור?"

זה לא יצור רונן,
כל מה שצפה וכמה שמתדל
אנחנו משיכים להתמצצ
ולשאול למה? ואיך? ואילו...

מחפשים נחמה,
רוצים צנה,
מנסים להמשיך הלאה.
אבל המצב כואב, כוצע ודואב
ואין נחמה,
ואין צנה,
וקשה מאוד להמשיך הלאה.

אל כנראה, שככה החיים יתנהלו להבא,
קצת נוראי,
וצאוצים קשים שאינם פוסקים.
עם זכרונות נהדרים,
וסיפורים מצחיקים,
והמון המון ציפויים
שמנסים להצלות צחוק ודמיון.
משיכים איתך בלב והנשמה לצדו!!!

חברים מספרים על רונן

שוץ ציון לדעת אוק למחות את הדמויות
 ושוק ציון לדעת לכת הלמה
 שוק הכאעים ושוק החלומות
 ושוק שתיקה גדולה למעלה...

שוק ציון לדעת לחפש את התשועות
 כדי לדעת אוק ולמה
 שוק העולגולים ושוק המלחמות
 ושוק שתיקה גדולה למעלה.

שוק האין-אונים ושוק התהיות
 ושוק השאלה עד כמה
 שוק הדיאלגים ושוק השגבנות
 ושוק שתיקה גדולה למעלה...

רונן - אמנם אתה לא כאן לנשוא,
 אבל בלם, תמיד נשמך,
 חמצן ומו העלגה וזגזג יחב.

אורנה אורח תמיד
 אפני נתחין.

רוֹן,

אתמול, כאשר חביטו השמיים על בני האדם נחו
עליך עיניחם, וראו אותך, מלאך בדמות אנוש, מסתובב,
בין האנשים, ומעלה חיוך על פני כל אחד ואחד מהם.

וחחליט בורא עולם שתם תפקידך, ומקומך שוב עם
בני האל-מוות, ושלח את ידו הנעלמת כדי לקחתך אליו.
והיד פצעה את כל הסובבים אותך, וחשאירח בנו פצעים
שותתי דם להיום וצלקת חדה וכואבת למחר.

עכשיו אתה עם השמיים מחייך מלמעלה, מסתכל עלינו,
ושומר עלינו בלילות כשכולם ישנים. ואני יודע שהשמש
תזרח כשאתה תחייך, והורדים יפרחו לפי בקשתך.

אבל אני מתחנן, רוֹן, יורד על ברכיי, רק לראותך עוד
פעם אחת בכל עוצמתך וגודלך הטבעי, לשמוע את קולך
מהדהד בחלל החדר, אך השמיים חרשים ולא שומעים
את בנינו.

אז בבקשה ממך, רוֹן, דבר עם רמטכ"ל השמיים שאתה רוצה
לקפוץ לביקור, כי אנחנו כאן על האדמה צריכים אותך.

יותם

רוֹנִי

ככל שצוברים הימים כך חשה אני בהצלמותך הפתאומית
כואבת ובוכה כל יום שצובר.

תמו ימי הטובים שבהם יכולתי לפנות אליך בכל הציותי
ולקבל פתרון מיידי וחכם.

תמו הימים שבהם אבאה איתך, אהבתי אותך ואשמח איתך,

אך יותר מכל רב הצלחתי בכאבק ובכך שתמו ימי, בכך

שטרם הספקת לעשות את כל אשר רצית.

היו לך כל-כך הרבה תוכניות וכוונות לחיים.

היית חברי היחיד, היית האחד שצאו חלקתי את כל

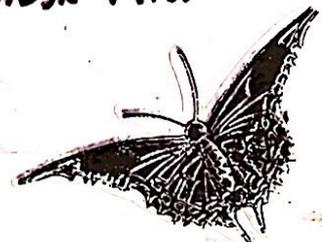
רזי הנסתרים.

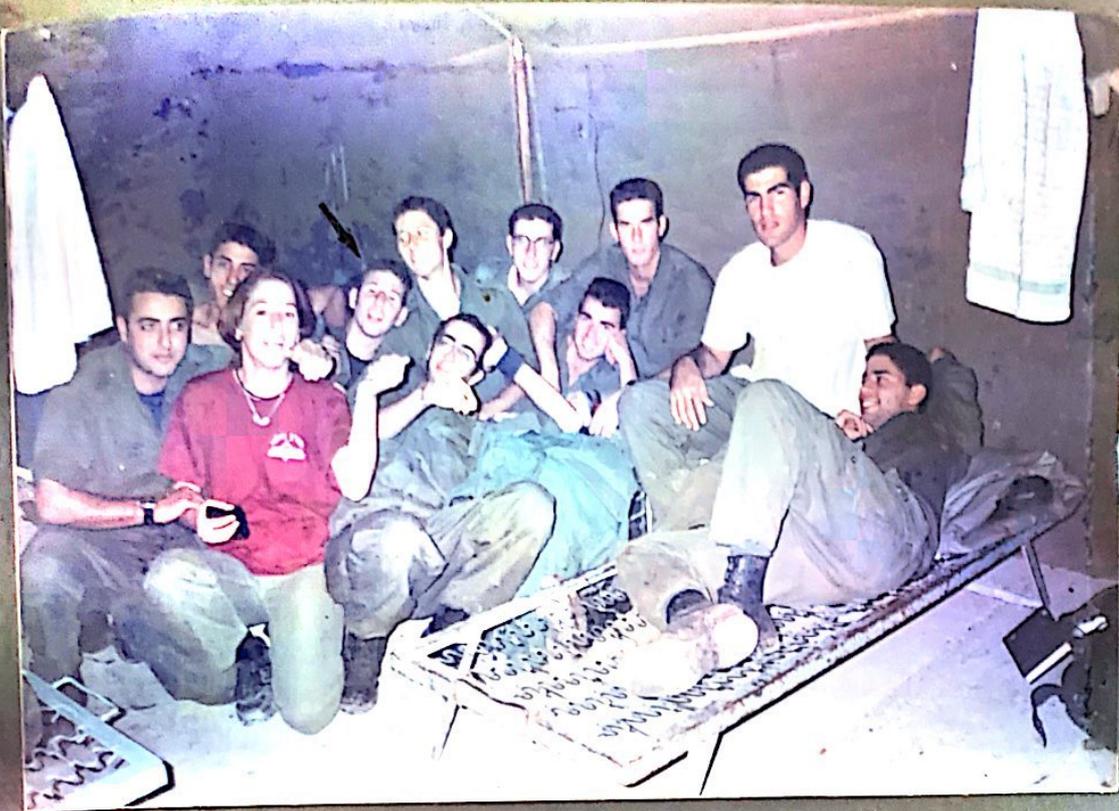
היית שפילי הנ חסר והן חברה היית שפילי הכל.

תמיד אנכור אותך ואכאפ את מותך.

אהבתי אותך לצד.

שלב דנה.ב.

ערבון

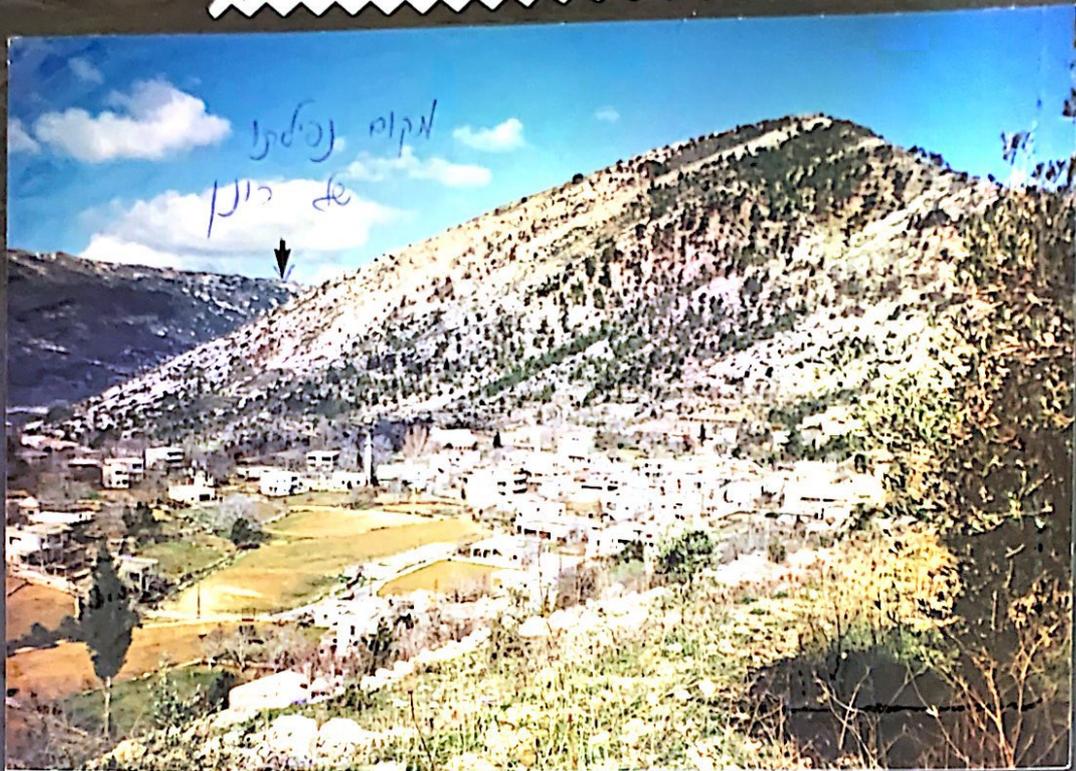
מה משונים הם החיים,
 אם עזרו ילדות משבגר הומים,
 מלאו על פחות ולפי יותר 20 שנים -
 גרמיהם, ע' 13 מ'נחה, יקירת אינטל נשקות,
 לבוש ע' 16 ה'שק' רק חובש וג'עיים יצ'ע
 ואפ' ע'א הרבה זמן,
 כש' צ'גו רבנות ג'אל' ב'י פ'ם
 א'עו ע'ק' ע'היות ר'מ'כ'ל,
 א'ת' א'ת'ה רק ר'זית ע'היות ג'ג'פ'ם.
 (נו-צ'ל'ע' ע'א מתח'ר)

חיים אתה ע'ל ע'ל ז'שני ח'פ'ם
 ע'ם ש'א'פ'ות ר'זיעות ע'היות א'צ'ח
 א'כ'כ' ש'ע'יב ע'י ע'ק' ע'א'ת'ע' ע'ע'ה א'ה'ע'ת

אהב יותם.

מקום נפילתו של רונן

יהי זכרו ברוך

הוא נשאר בן צעירים...

במלאת 30 לנפילתו של בן מושב כוכב

סמ"ר רונן כהן ז"ל

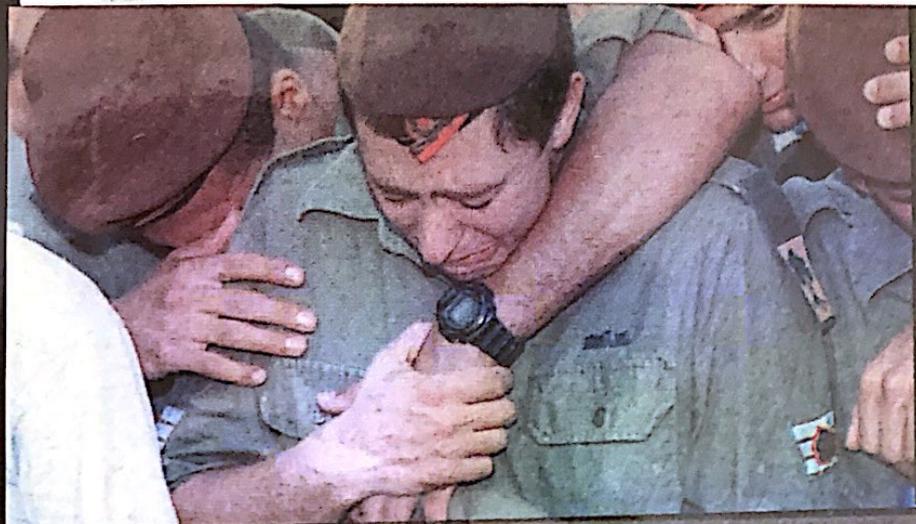
שנהרג בדרום לבנון

נקיים ערב לזכרו

ביום ראשון י"ב באלול תשנ"ז, 14.9.97
בשעה 20:00

ברחבת הטכסים במושב כוכב

מה צוים עם אותך,
עם לחרון היומך,
עם חקר שכמותך...

סמ"ר רונן כהן למנוחת עולמים

קרוב לאלף איש ליוו את ארונו של סמ"ר רונן כהן ז"ל שנפל בלבנון בדרכו האחרונה כבית העלמין הצבאי שבמושב כוכב באזור לכיש. אמו מזל אמרה כי בנה רונן היה נאה להיות לוחם בפלוגת ההנדסה של גולני. בתמונה: חבריו של רונן ליחידה מול הקבר הטרני. רונן ז"ל שרת בדרגת סמל-ראשון, ולא כפי שמופיע בתמונה.

לישראל	הגנה	צבא
01738	צ.ד	י.ח'
התשנ"ז	באב	י"ד
1997	באוגוסט	17

משפחת כהן היקרה,

בנכס, סמל ראשון רוני כהן, זכרונו לברכה, נהרג בתאריך ז' באב התשנ"ז,
10 באוגוסט 1997, במהלך פעילות מבצעית, בגזרה המזרחית שבדרום לבנון.

רוני שירת ביחידתנו מזה כשנתיים וארבעה חודשים ומילא את תפקידו בצורה הטובה ביותר. רוני תרם לחבריו ולמפקדיו מנסיונו ומקצועיותו ובלט כחייל בעל ערכים גבוהים, אותם שאב מבית הוריו.

רוני, חדור מוטיבציה ודבקות במטרה, התנדב ראשון לכל משימה, הן במהלך האימון והן במהלך פעילות הבטחון השוטף.

משפחה יקרה, בימים קשים אלו נפרדת פלוגת ההנדסה של חטיבת "גולני" מתבר ומאח בצער וביגון. דבר לא ימלא את החלל שהותיר אחריו רוני במותו.
משפחת "גולני" תנסה, ולו במעט, להקל על הכאב ותעמוד לצידכם בכתף מושטת.

יהי זכרו ברוך.

סרן

היחידה

אייל שחר,

מפקד

טקס הכנסת ספר תורה על שמו של רונן -
הספר נתנם ע"י הנשיא וייצמן ורעייתו

בסד

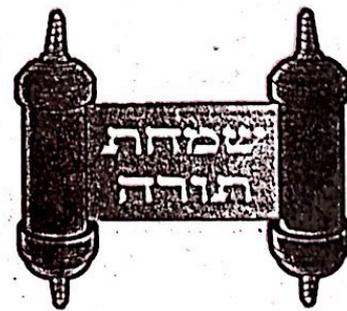
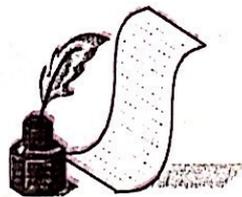
הכנסת ספר תורה - במושב בוכב

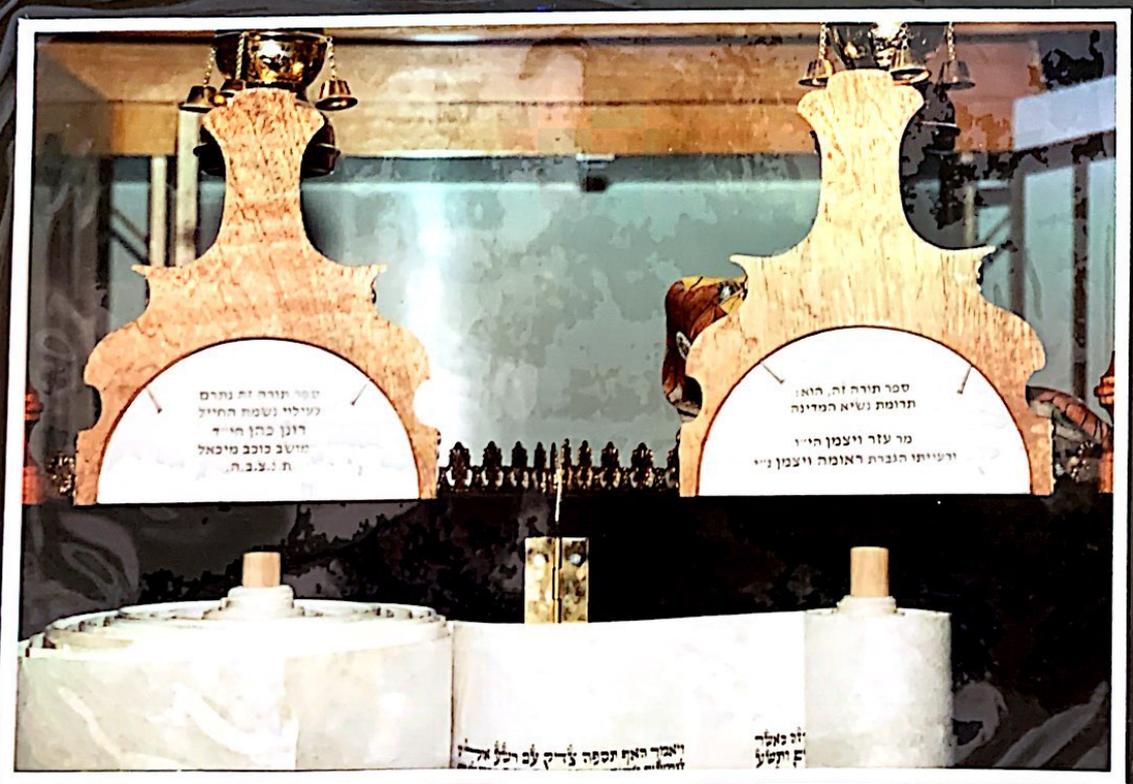
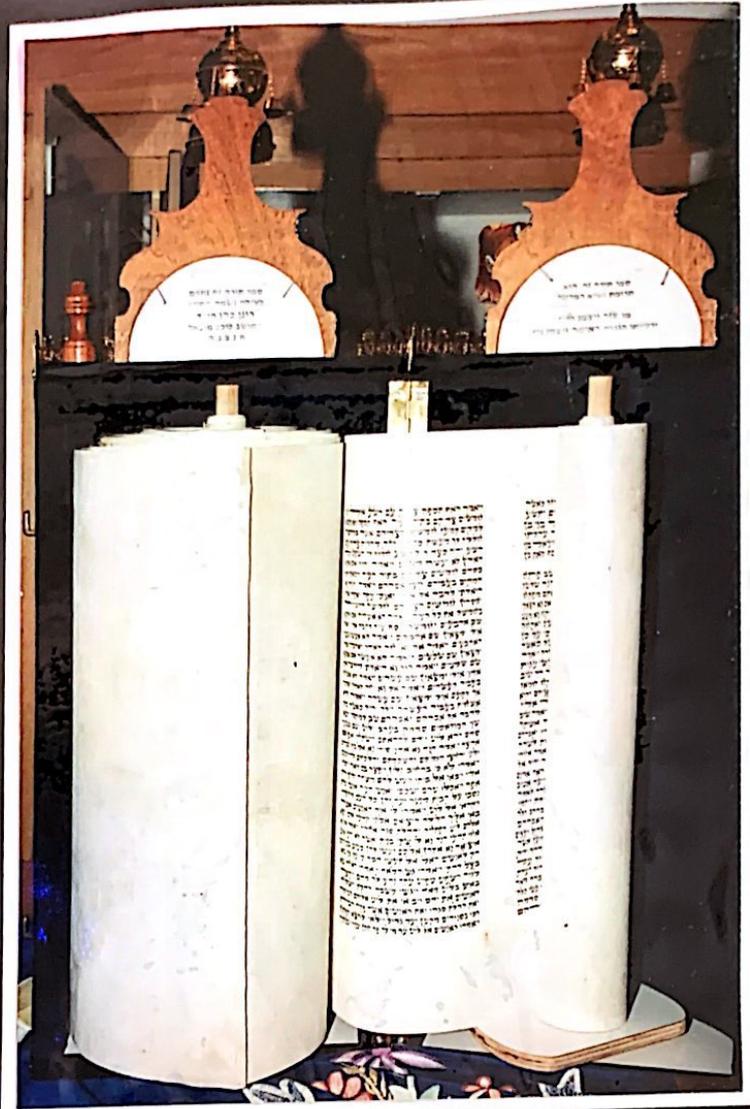
הגבם מוזמנים לטקס הכנסת ספר - תורה שנתנם ע"י
הנשיא וייצמן ורעייתו לזכרו של החייל רונן בהן ז"ל
בהשתתפות בבוד הנשיא .

ביום חמישי יג' חשוון 13.11.97, בשעה 15:30

תתקיים תפילת מנחה בבית בהן ובגמר התפילה תנא
התהלוכה מבית בהן לבית הכנסת במושב.

מטפחת בהן
ובית בוכב

ערב לזכרו של רונן

רציתי לקטוף פרח קטן
אבל אמא אמרה לי:
אסור! זה מוגן.

ובכל העולם יש חוקים וכללים
לא לקטוף פרחים מוגנים.

ואולי אני סתם ילדה קטנה
שלא יודעת
ולא מבינה
אבל...
אני חושבת שזה קצת מחר
שפרחים אסור, וחילים מותר !!!